

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8Tk/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010751
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3114010751.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Ľudmily Hujovej a Heleny Piknovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 12.04.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný

X. I., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., Y. č. XXX/X, prechodne bytom B. A. č. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV U.,

je vinný, že

dňa 21.11.2013 asi o 22.15 hod. vošiel po návrate z krčmy do drevenice č. XXX v obci B. A., kde býval a v izbe na gauči našiel sedieť JUDr. L. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom B. A. č. XX, ktorý bol u neho na návšteve už od popoludňajších hodín, pričom spoločne konzumovali alkoholické nápoje a keď si obžalovaný X. I. všimol, že steny na izbe a kuchyni sú postriekané muštom, začal JUDr. L. F. vyčítať, že mu doma urobil neporiadok, v kuchyni medzi nimi došlo k hádke a vzájomnému fyzickému konfliktu, pri ktorom obžalovaný X. I. pravdepodobne drevenou palicou o dĺžke cca 81,5 cm viackrát udrel JUDr. L. F. do oblasti hlavy a trupu a tiež ho presne nestotožneným jednobřitým kuchynským nožom o dĺžke čepele cca 10 - 12 cm a šírke čepele cca 2,5 cm bodol najmenej sedemkrát do krku a hrudníka, následkom čoho JUDr. L. F. utrpel dve plytké rezné poranenia na koži krku vpravo pod sánkou, jeden plytký škrabanec kože krku vpravo, dve bodné poranenia dolnej časti krku, bodné poranenie dolnej časti krku v oblasti jugulárnej jamky, jeden nábod kože hrudníka vpravo a viacnásobné bodné poranenia hrudníka s trojnásobným priebodom horného laloka pravých pľúc, bodnorené poškodenia magistrálnych ciev pre horný lalok pravých pľúc a poškodenie pľúcnice s následným vykrvácaním navonok a do pohrudničnej dutiny vpravo, ktoré zapríčinili traumaticko-hemoragický šok, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti JUDr. L. F., pričom JUDr. L. F. pri útoku utrpel i ďalšie zranenia, ktoré však v krátkodobom časovom horizonte nemohli spôsobiť jeho smrť, obžalovaný X. I. následne vyzliekol O.. L. F. donaha, všetko jeho oblečenie spálil v kuchyni v šporáku na tuhé palivo a jeho nahé telo odtiahol ku hnojisku nachádzajúcemu sa neďaleko drevenice, kam telo vyložil za pomoci dreveného konára a v kuchyni handrou a čistou vodou poumýval podlahu od krvi a nôž, ktorým spôsobil JUDr. L. F. smrteľné zranenia, zahodil na doposiaľ nezistené miesto, pričom obžalovaný X. I. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/33/90 zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného X. I. dňa X.X.XXXX, ktorým bol uznaný vinným za spáchanie okrem iného trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.,
t e d a

iného úmyselne usmrtil, čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a už bol za taký čin odsúdený.

T ý m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 145 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím k § 37 písmeno m) Trestného zákona v spojení s § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: 1ks drevený konár o dĺžke 0,80 metra a priemere 4 cm a 1 ks drevenej palice čiastočne okresanej z kôry, celkovej dĺžky 81,5 cm a priemere cca 4,7 cm.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku v spojení s § 261 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenému Mgr. O. F., nar. XX.XX.XXXX v B. A., trvale bytom B. A. č. XX, škodu vo výške 728,46 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Mgr. O. F., O. A., C. I., MUDr. A. A., Mgr. O. A., Ing. A. J., Z. S., J. T., výsluchom znalcov PhDr. Andreja Franeka, MUDr. Stanislavy Šupolovej, MUDr. Moniky Rosivalovej, MUDr. Andreja Hajtmana, Ph.D., PhDr. Andreja Benkoviča, MUDr. Svetozára Drobu, prečítaním zápisníc o výpovediach svedkov A. U., A. U., A. B. a O. Z. z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov č. 102/2013 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, KEÚ Bratislava, odvetvie mechanoskopia, daktyloskopia, trasológia, kriminalistická a súdna chémia, kriminalistická toxikológia, kriminalistická biológia a genetická analýza a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný X. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní dňa 21.03.2014, kedy ku skutku uviedol: „Chcem povedať, že všetko sa stalo, po vojne je každý múdry, ja neviem, čo sa stalo, F. ma priviedol do nepríčetnosti. Bolo všetko v poriadku, normálne sme sa vyprávali, vymenili sme si názory. Ja som chcel ísť ešte za kamarátom do dediny požičať si bicykel, potom som išiel do reštaurácie X. kúpiť vodku, cigarety, kredit. Ešte predtým, ako to bolo, sme sa vyprávali s F., povedal som mu, že L. ak chceš, buď tuná u mňa doma, ja som išiel do krčmy, on ostal u mňa. Z krčmy som odišiel pred záverečnou, šiel som domov, L. vidím sedieť doma, okolo steny pooblievané, v kuchyni, v izbe, pýtam sa ho L., čo to bolo. Hovorím mu hybaj, ideme si dať po pol deci, pýtal som sa ho, čo sa tam stalo. Ja som dostal šok, spýtal som sa L. čo sa stalo, L. zobral nožik, ja som povedal, či to je na mňa alebo čo. Ja som sa preľakol, dostal som z neho strach, veď som bol doma vo svojom obydľí, buchol ma do hrude, vravím mu čo ti to šibe, začali sme sa biť. Ja už som dostal do hlavy takú voľajakú nepríčetnosť alebo čo, to som v živote nedostal. Už neviem potom čo sa stalo, viem že sme sa bili na zemi v predsieni. L. išiel po nožíku a ja už som potom nevedel, čo sa stalo. Ja som dostal amok, nepríčetnosť. To sa nedá ani vysvetliť, ja tu doteraz trpím, potom som si šiel ľahnúť, vstanem, zapálím si cigaretu, vidím tam L., pomyslel som si, čo sa to tam vlastne stalo, že on ma tam chcel zabiť, v tom dôsledku som musel tak konať, že som ho vytiahol vonka z predsieni, zostali mi jeho veci v ruke, teda jeho oblečenie. Ja som išiel poutierať kuchyňu, zhruba, krvavé veci som dal do sporáku, potom som si ľahol, bol tam ale smrad, tak som to išiel znova poutierať. Ráno som vstal, bol som taký zvláštny, prišla tam sanitka, ja som povedal tým zo sanitky, že tam je môj kamarát L., viem, kto to je, ja som išiel vrátiť bicykel kamarátovi a volal som policajtom. Bol som aj v obchode. Bitka sa stala, to je pravda, to sa ani nemôže odstať, ja som sa ale bránil, konal som v sebaobrane, v silnom rozrušení, neviem pochopiť, čo to bolo. Zdôrazňujem, že ja drogy neberiem. Ja som bol predtým celý týždeň opitý, pil som každý deň, neviem povedať, koľko som vypil v ten deň, keď sa to stalo. Alkohol

pijem podľa situácie, aký je. Z vraždy sa necítim byť vinný, viem, že som ho pichol iba raz, nevyklúčujem ale, že som ho pichol viackrát. Keď som vypovedal, bol som rozrušený, doteraz som z toho rozrušený, chcel som ale znova vypovedať, keď som si to rozmyslel. Nech je L. zem ľahká, čo sa stalo ma mrzí, úmyselne som ho nezavraždil, ja som sa iba bránil. Bol z toho chaos a zmätok.“

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal o niektorých relevantných skutočnostiach rozporne ako vo svojej prvej výpovedi v procesnom postavení obvineného, prečítal prokurátor na hlavnom pojednávaní časť zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 23.11.2013, kedy uviedol: „On ma udrel do hrude, ja som sa začal brániť, spadli sme na zem, na kuchynskej linke bol nôž, ja som ho schytil z toho dôvodu, aby sa k nemu nedostal L. F., dostal som nervy a nožom som ho pichol do hrudníka a potom si nepamätám, čo som robil, lebo som dostal skrat. Ležal som a zo zeme som sa natiahol pre nôž, ktorého rúčka trčala cez okraj kuchynskej linky. Keď som ho bral, tak som sa musel zo zeme pridvihnúť. L. F. bol na zemi, vedľa mňa, ako som zobral nôž do ruky, tak som ho pichol do hrudníka, potom som dostal amok a už si nepamätám, čo som presne ďalej robil.“ Po vyzvaní na odstránenie vyššie uvedených rozporov obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si to chcel nechať na súd, nech sa vyjadria policajti, písal aj na GP SR, že sa len bránil. Snaha prokuratúry je len usvedčiť ho, preto povedal policajtom, že on zobral nožík, aby mali vraždu vyriešenú. Policajti ho po zadržaní bili, bol v silnom rozrušení, žiadal o advokáta, nebolo mu to umožnené. Advokátka pri jeho výsluchu len sedela a on povedal, že zobral do ruky nôž, aby mali policajti pokoj, bol pri výsluchu silno zľaknutý a rozrušený. Pravdou je to, že F. ho napadol nožom a on sa iba bránil, nechcel sa nechať zabiť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ešte uviedol, že bol závislý na požívaní alkoholu, mal veľkú snahu o liečbu tejto závislosti. U MUDr. A. nepokračoval v ambulantnej liečbe, lebo žiadal o ústavnú liečbu, čo mu nebolo umožnené, mal robotu, mal pokoj, všetko bolo v poriadku. Na otázku prokurátora, či si obžalovaný nespomína na to, že by dupol na hrudník nebohého poškodeného, obžalovaný uviedol, že si nespomína, ale keď dával F. na hnojisko, zdá sa mu, že na neho spadol.

Po rozhodnutí KS TN v merite veci obžalovaný v rámci svojich vyjadrení k jednotlivým vykonávaným dôkazom uviedol k predmetnému skutku, že bol v dedine v krčme, po polnoci prišiel domov, uvidel prelašovaný byt a nebohého L. F. na hnojisku. Na dlážke u neho doma bola krv, túto poutieral, bol v šoku a celý rozrušený. On je len svedok a poškodený.

Svedok Mgr. O. F., brat nebohého JUDr. L. F., na hlavnom pojednávaní uviedol, že so svojim bratom nemal nikdy konflikt, jeho brat nebol nikdy násilný človek ani na svoje deti, ani na svoju ženu, nikdy na nikoho nezdvihol ruku a bol vzdelaný a inteligentný. Brat si normálne zvykol vypiť, nebol alkoholik. V poslednom období sa jeho brat stýkal s problémovými ľuďmi. K obžalovanému sa bližšie nevedel vyjadriť.

Svedok O. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „X. I. poznám z obce B. A.. Nie som s ním v príbuzenskom pomere. Ja som v súčasnosti abstinujúci alkoholik a už 4 roky nepijem. Predtým som pil a často som sa stretal s X. I. a spoločne sme popíjali. Posledné 4 roky však nepijem alkohol, a preto som sa s X. začal menej stretávať a v poslednom čase sme sa stretali veľmi málo. Niekedy som za ním zašiel domov, bolo to vtedy, keď môj brat potreboval pomôcť s nejakou prácou na dome. Tak som X. požiadal, či by nám nešiel pomôcť. Dňa 21.11.2013 som asi o 19.00 hod. išiel za X. I. k nemu domov, pretože brat potreboval pomôcť. Prišiel som ku nemu domov do jeho RD, číslo uviesť neviem. X. bol vonku pod prístreškom vedľa rodinného domu a s ním tam sedel aj L. F.. Na dvore boli iba oni dvaja. Bolo na nich vidieť, že majú vypité a v priebehu mojej návštevy popíjali ďalej, pričom pili Karpatské brandy. Nakoľko ja nepijem, I. mi zalial kávu, pričom množstvo kávy som si do pohára nasypal ja. Vtedy som bol spolu s I. v kuchyni rodinného domu a F. sedel stále vonku pod prístreškom. Keď som bol v kuchyni, tak na kuchynskom stole, oproti sporáku bol položený taký stavbársky nôž, planžetový, kde sa jednotlivé čepielky dajú vysúvať, pričom čepielka, ktorá trčala z noža už bola asi 10 cm dlhá, mne to pripadalo ako vykosťovací nožík, teda táto čepielka bola niekoľkokrát prebrúsená. Šírka čepele bola ani nie 2 cm. Iné nože som si v kuchyni v tom čase nevšimol. Keď mi I. urobil kávu, opäť sme vyšli von. Ja som pil kávu, oni popíjali. Po krátkom čase som opäť išiel do kuchyne. I. išiel so mnou a týmto nožom, ktorý som vyššie spomenul, som si otvoril igelitový sáčok, v ktorom bol chleba a zo sáčku som si vybral dva krajce chleba, nožík som položil na kredenc, ktorý sa nachádza vľavo od vstupných dverí a I. mi podal oškvarky, ktoré som si dal medzi tento chleba. Spolu s I. sme vyšli von a ja som jedol oškvarky, ktoré som mal medzi chlebom, pod prístreškom. Počas tejto návštevy som sa I. spýtal, či je ochotný prísť bratovi pomôcť na budúci týždeň, on povedal, že áno, že sa mu mám potom ozvať. Počas nášho rozhovoru som nevnímal a nevidel som, že by medzi F. a I. bol nejaký konflikt, alebo že by sa medzi sebou hádali, všimol som si, že F. mal v oblasti praveho

oka nejakú odreninu a počul som, že to má od pádu, keď bol pred jeden alebo dvoma dňami opitý. Ja som sa na tejto návšteve zdržal asi 30 až 40 minút, vypil som kávu, dohodol som sa s I. a odišiel som preč. Od I. som išiel priamo domov.“

Svedok C. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v blízkosti miesta nálezu nebohého chová zajace, chodil tam každé ráno. Vtedy tam tiež prišiel, pri suchom WC spozoroval krv a na hnojisku videl osobu, ktorá bola vyzlečená a chrbtom k nemu. Keďže nemal telefón, odišiel k dcére zavolať políciu. V ten deň nevidel obžalovaného. Obžalovaného pozná, je synovcom jeho manželky. S obžalovaným nemal v minulosti problémy. Zo začiatku, keď sa obžalovaný nasťahoval do A., pracoval, bol v poriadku, avšak potom sa to zhoršilo.

Svedok J. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „X. I. poznám, je to kamarát. Poškodeného JUDr. L. F. som poznal iba z videnia, nejaký bližší vzťah sme spolu nemali. K tejto veci, čo sa stala v B. A. viem povedať, že dňa 21.11.2013 bol u mňa doma X. I. s tým, že sa ma pýtal, či mu požičiam bicykel. Ja bývam v B. A. č. XXX, je to bytovka nachádzajúca sa v obci. X. bol vtedy za mnou sám, bolo okolo 13.00 hod., presne povedať neviem. Bol triezvy, oblečené mal maskáčové nohavice a nejakú mikinu. Ja som mu povedal, že mu bicykel požičiam a spýtal som sa ho, že kam ide, on mi povedal, že si ide kúpiť do potravín Koruna, víno. Toto sa u mňa zdržal iba chvíľku, požičal si bicykel a išiel preč. Ja som ho potom vôbec nevidel, videl som ho až večer, asi o 21.30 hod., kedy prišiel znova ku mne do bytovky. Mal už vtedy čosi vypité, mal tie maskáčové nohavice a hnedú alebo čiernu koženkovú bundu. Opýtal sa ma, či nechcem kúpiť cigarety, ja som mu odpovedal, že áno. X. I. odo mňa išiel smerom na krčmu X., predpokladám, že išiel do tej krčmy. Vtedy večer, keď prišiel, bol pešo, ten môj požičaný bicykel nemal. Potom prišiel znova, pešo, okolo 22.00 hod., kedy mi doniesol balíček cigariet, tie cigarety mi kúpil za svoje peniaze. Ako mi doniesol tie cigarety, zapálili sme si jednu cigaretu vonku pred bytovkou, kde bývam, pričom X. pil fľaškové pivo, ktoré si doniesol so sebou. Pri sebe mal nejakú kapsu a hovoril niečo v tom zmysle, že v tej kapse má pivo a pol litra vodky. Ja som nepil žiadny alkohol, pre mňa ani X. žiadne pivo z krčmy nedoniesol. Ja som potom išiel dovnútra do bytovky, kde bývam, až do rána som bol doma. Čo potom X. robil, neviem povedať, ale prišiel v ten večer ku mne ešte raz, bolo to o cca 23.30 hodine, pričom vtedy X. búchal na dvere našej bytovky, ja som mu iba vynadal aj spoločne s mojou priateľkou, lebo nám zobudil dieťa, poslal som ho preč. Neviem povedať, či bol pešo, nikoho som nepočul, iba jeho. Tu sa zdržal asi päť minút, potom čosi vykričal, čo konkrétne vrazil, neviem povedať, ale nakoniec išiel preč. Hrešil, škaredo nadával. Potom, na druhý deň ráno, to už bolo 22.11.2013 som X. I. volal z môjho mobilu na jeho mobil, bolo asi 08.00 hodín, dovolal som sa mu, pýtal som sa ho, kde mám svoj bicykel. X. mi odpovedal, že mi ho za chvíľku dovezie domov. Prišiel asi za 10 až 15 minút, dovezol mi bicykel a povedal mi, že sú u neho policajti a že tam leží L.. Ráno mal oblečené modré rifle, čierne poltopánky a čiernu koženú bundu, nevyzeral byť napitý, nič zvláštne som si na ňom nevšimol. Povedal mi, že si ide kúpiť víno a podal mi ruku. Prečo mi podal ruku neviem povedať, keď mi povedal o tých policajtoch a L., ešte som sa mu zasmial, lebo som si myslel, že ma klame. Nič ďalšie nepovedal, ja som si zobral bicykel a X. odišiel. Potom mi X. volal na môj mobil, číslo som už uviedol na začiatku zápisnice, povedal mi iba to, že pije víno a zložil telefón. Toto je všetko, čo viem k veci povedať, ja som s ním už viacej nebol, ani som s ním viacej nehovoril.“

Svedok Z. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „X. I. poznám, je to môj kamarát, nie sme žiadny príbuzní. Občas sme si spolu vypili, prečo nie. Poškodeného JUDr. L. F. som poznal iba z videnia, s ním som sa nestretával. Neviem, ktorý deň to presne bolo, bola to streda alebo štvrtok 20.11. alebo 21.11.2013. V ten deň, v ten večer, som bol s kamarátom O. Z. vybavovať traktor na drevo, išli sme od bytovky sami dvaja s Z., nad novými bytovkami sme stretli L. F.. Neviem odkiaľ išiel, bol sám. Ja mu hovorím: „L., ahaj, čo si spravil“, lebo som videl, že na tvári mal jednu stranu oškretú, nad obočím. Mal to oškreté na pravej strane. L. F. mi povedal, že jebnul najebaný do zárubne, alebo do dverí. To oškretie bolo ale staré, tak dva alebo tri dni, už to mal čierne, tmavé. My sme išli ďalej a L. F. išiel svojou cestou. Potom, neskôr, za nejakých desať minút, ani nie, sme stretli X. I.. Ja som sa ho spýtal, ako sa má, prehodili sme spolu štyri slová, X. čosi motal, že ide z obchodu alebo do obchodu, ja si myslím, že X. bol v pohode, viezol sa na bicykli. S tým bicyklom sa pri nás nachvíľku zastavil. Ja som mal vtedy čosi čaplé, nebudem sa hádať, tiež mal čosi čaplé aj Z., pili sme spolu. Čo mal vtedy X. oblečené, absolútne neviem povedať. J. neviem povedať, čo mal oblečené L. F., ktorého sme stretli predtým.“

Svedok A. U. v prípravnom konaní uviedol: „S X. I. sa nestýkam, nikdy som síce s ním nemal osobný problém, no nenavštevujeme sa, nikdy som sa s ním bližšie nestýkal. I. býva v drevenici po prababke, ja tam vôbec nechodím. O I. viem, že požíva alkoholické nápoje, s takýmto typom človeka sa nemám o čom baviť. Ja osobne som nebol svedkom nejakých jeho konfliktov, alebo problémov. Dňa 22.11.2013 okolo 08.00 hodine k nám prišiel dedko C. I., povedal, že si zabudol doma telefón, vošiel k nám dovnútra a mame povedal, aby vytočila XXX. Do telefónu sme počuli, že hovorí, že potrebuje sanitku a policajtov, lebo našiel asi mŕtveho človeka. Do telefónu hovoril, že si nie je istý, kto to je. lebo tento mŕtvy muž, aspoň tak som mal dojem, že dedko povedal, ležal dole tvárou. Už si nespomínam, či dedko menoval tohto muža, ale mám pocit, že nie. Ja som sa rýchlo prezliekol z pyžama a išiel som spolu s dedkom a otcou čakať k mostu na sanitku, pretože vieme, že sa tam ľahko zabľúdi. Po nejakej dobe prišla sanitka, minula nás. ale my sme na ňu mávali, tak sa vrátila a my sme ju nasmerovali k drevenici, kde býva I., č.p. si nespomínam. Keď sme mávali na sanitku, tak som zaregistroval, že sa k nám blíži od svojej drevenice X. I., ale, keď sa potom sanitka vrátila k nám a my sme jej ukazovali cestu, tak už som I. nevidel. Keď sanitka stála už pred dvorom a my sme prichádzali k nej. videl som X. I. ako vyšiel spoza sanitky, sadol na bicykel, fajčil a išiel preč. V tej dobe už boli záchranári na dvore. Keď prechádzal popri nás, tak povedal: „mne už je to všetko jedno“. Ja som vtedy kráčal popri otcovi, tak si myslím, že to bolo adresované nám dvom, pretože sme tam boli iba my dvaja. Kde presne bol vtedy dedko, na to si už nespomínam. Keď sme prišli k sanitke, pýtal som a jedného záchranára, či nepotrebujú pomoc, ale on povedal, že nie. Tak sme stáli pri sanitke a potom prišli policajti. Kde bol dedko, na to si nespomínam. Keď prišli policajti, tak sa nás pýtali, či sme I. nevideli, či niečo nepovedal. Ja som im povedal, že odišiel na bicykli že mal čiernu bundu. Tiež som im povedal, čo I. povedal, keď prechádzal popri nás. Ja som Potom išiel domov.“

Svedok A. U. v prípravnom konaní uviedol: „K predmetu vyšetrovania uvádzam že asi 25 rokov bývam v B. A., poznám aj X. I., asi 40-ročného, ktorý býva asi 4-5 rokov v B. A., je to manželkin bratranec, X. otec a ženina mama boli súrodenci, s X. ale nie som v žiadnom blízkom vzťahu, ani kamarátskom, s ním mal radšej každý pokoj, chodieval ku nám na vodu, lebo jemu sa studňová pumpa pokazila a neopravil si ju, ani si nekúpil novú, radšej dal peniaze, ak nejaké mal, lebo nikde nepracoval, na alkohol. Za ten posledný čas, tých asi 4 až 5 rokov, čo býva v A., býva odo mňa asi 150 až 200 metrov medzi nami je asi 5-6 domov, často popíjal a potom pod vplyvom alkoholu býval hlučný vedel bezdôvodne kričať, preto som povedal, že s takým človekom radšej pokoj, nestretali sme sa a pri náhodných stretnutiach sme sa len pozdravili. Poznal som aj nebohého JUDr. L. F., ktorý v posledných mesiacoch tiež býval v B. A. a nebol som am s ním v žiadnom blízkom pomere. S ním som sa tiež nestretal, viem len, že žil s mamou a sestrou a u nich vo dvore mal postavený dom aj jeho brat. Viem, že mama mu zomrela asi pred rokom. Z počutia po dedine viem, že chodieval ku X. I., ale čo tam robili, to neviem, len predpokladám, že konzumovali alkohol. Ja osobne som ho pod vplyvom alkoholu nevidel, teda aspoň neviem, či mal vypité, keď sme sa náhodne stretli. Aj s ním som sa pri náhodnom stretnutí len pozdravil.

K tomu, ako prišiel F. o život, to neviem, viem len to, že dnes ráno, asi o 08.00 hod., prišiel ku nám domov svokor - C. I., ktorý býva v bytovke v B. A., asi tak 300-400 metrov od drevenice, kde býva X. I. a povedal telefón. Žena mu povedala, aby sa vyzul a išiel dovnútra a on, že dobre, idem, ale vytoč č. 158. Žena to vytočila a telefón dala svojmu otcovi a ten hovoril do telefónu v tom zmysle, že išiel na svoj dvor, ktorý je vedľa drevenice, kde býva X. I. (tá ma číslo asi XXX), chcel nakŕmiť zajacov a zbadal na hnojisku vyzlečeného chlapa, že s ním ani nehýbal, ani nešiel k nemu blízko a aby prišli policajti a tiež aby zavolali záchranku. Potom sme šli všetci traja, teda svokor, manželka a ja, ku bránke svokrovho dvora, aby nás videli policajti a záchranka. Odtiaľ sme nevideli to nahé telo, tú mŕtvolu. Ako sme stáli pri plote, začuli sme húkať záchranku, tak sme sa pozerali tým smerom, teda od I. a zrazu sa pri nás, zvnútra pozemku, objavil X., Nevieť odkiaľ vyšiel, to som si nevšimol, len predpokladám, že z dreveničky. To už prišla záchranka a svokor išiel s nimi k tomu telu a aj X. išiel za nimi. Po pár minútach zrazu vyšiel X. spoza dreveničky s nejakým bicyklom a popri nás išiel vonku, niekam hore do dediny. Či niečo hovoril, to som ja nezaregistroval, len môj syn - A., ktorý prišiel za nami ku plotu, mi neskôr vravel, že X. hovoril niečo v tom zmysle, že jemu je to už jedno. Po chvíľke prišli aj policajti. No a to je všetko, čo ja viem k tomu všetkému uviesť, snáď pre upresnenie ešte môžem povedať, že tá drevenička, v ktorej X. býva, je postavená bližšie pri ceste a za ňou je drevenička svokra. Za svokrovou dreveničkou sú cárky na zajace, humno a aj to hnojisko, kde našiel to telo. Drevenička zo zadnej časti má spoločnú stenu s dreveničkou v prednej časti, teda stou, kde býva X.. Tá zadná časť je celá svokrova a tá predná časť je zo štvrtiny svokrova a ostatné tri štvrtiny sú jeho súrodencov a ich dedičov a nejakú časť tam má aj X..“

Svedkyňa A. B. v prípravnom konaní uviedla: „Som zamestnankyňou lekárskej záchrannej služby s pôsobnosťou v okrese Z. I.. Dňa 22.11.2013 v čase asi okolo 08.00 hod. sme boli vyslaní krajským

operačným strediskom na výjazd do B. A. k nejakému číslu domu, ktoré si už teraz nepamätám, malo sa jednať o ležiaceho muža dolu tvárou, nereagujúceho. Prišli sme na určené miesto, pričom na nás čakali miestni obyvatelia. Prišli sme k oplotenému dvoru pri drevenici s nahláseným popisným číslom, viedol nás tam pán, ktorý na nás čakal. Prišli sme k hnojisku pri drevenici a videli sme nahého ležiaceho muža na hnojisku dole tvárou. Šiel k nemu náš službukonajúci lekár, ja som si všimla, že vedľa hnojiska bola kaluža krvi. Lekár skonštatoval mužovu smrť a kázal mi telefonovať na Krajské operačné stredisko, čo som urobila. Oznámila som situáciu s tým, že sa pravdepodobne jedná o násilnú smrť, ako mi povedal náš lekár. Ten muž, ktorý nás tam doviedol, hovoril, že tam chová zajace a že on tohto muža našiel. Pýtala som sa ho, že či tohto muža pozná, tento muž nám na to neodpovedal, ale ďalší muž, mladší, ktorý na dvor medzitým prišiel, viem, že potom odchádzal na bicykli, tak ten nám povedal, že pán sa volá L. F.. Na otázku, či je tento mŕtvy muž odtiaľto, tak tento muž povedal, že áno, že je z A.. Pýtala som sa ho ďalej, či vie, koľko má rokov, lebo od chrbta, ktorým bol mŕtvy muž k nám otočený, som to nevedela odhadnúť. Muž odpovedal, že nevie presne, ale že má určite viac ako 50 rokov. Potom muž nasadol na bicykel a odišiel. Nevie kto to bol ani odkiaľ. Všimla som si, že tam bolo miesto, prístrešok, kde to vyzeralo, ako keby niekto oslavoval, a potom ďalej som si všimla klát so sekerou, ktorá bola na kláte iba položená a vedľa klátu bolo o siahovicu opreté poleno o priemere asi 5 až 6 cm, asi pol až pol metra dlhé a zdalo sa mi, že na tom polene vidím krv. Potom sme sa vrátili k sanitke, aby sme počkali na políciu a muž, ktorý nás do dvora doviedol nám povedal, že mŕtvy je právnik.“

Svedok O. Z. v prípravnom konaní uviedol: „X. I. poznám iba zvidenia, ani v krčme sme sa pravidelne nestretávali. Nie sme žiadni príbuzní, ani blízki kamaráti. Poškodeného JUDr. L. F. som nepoznal vôbec, neviem, kto to je. Ja pochádzam z Z., v B. A. sa zdržiavam len občas, keď sa viem zastaviť u kamaráta Z. S.. Presný deň si nepamätám, bola to streda alebo štvrtok 21.11. alebo 22.11.2013 bol som s kamarátom Z. S. vybavovať traktor na odvoz dreva. My sme išli s Z. S. od bytovky, ktorá je v B. A., pričom niekde ako je krčma X., pri takej budove, čo vyzerá ako hasičská zbrojnica sme stretli X. I.. To bolo už tak podvečer, bola už tma, možno 17.00 až 18.00 hod. Ja s Z. S. sme išli do potravín Koruna urobiť nákupy. I. sa niečo pýtal Z. S., možno od neho pýtal cigaretu, presne si to už nepamätám, bola to iba chvíľka. Ja som išiel pomaly ďalej a Z. sa pri X. na chvíľku zastavil, je pravda, že sme mali aj niečo vypité. Ja som si nevšimol v akom stave bol X., čo mal oblečené, vôbec neviem povedať, bol pešo, mal tašku alebo igelitku. Ja som tomu vôbec nevenoval pozornosť. O čom sa Z. S. s X. I. bavil, vôbec neviem povedať, bavili sa spolu iba maličkú chvíľku, trvalo to pár minút, potom išiel X. ďalej sám a my sme si išli s Z. po svojom. Čo si spomínam, X. som v minulosti stretol sám v krčme, bol tam vtedy aj Z. S.. Spomínam si, že raz som bol u X. I. aj doma, v jeho drevenici, kde býval. Vtedy u X. v drevenici som bol sám, zavolať ma na pohárik, spolu sme si vypili, vtedy tam nikto okrem nás dvoch nebol. V mojej prítomnosti I. mňa, alebo nikoho iného nenapadal. Nevie o tom, že by bol agresívny.“

Svedok MUDr. A. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „X. I. poznám iba ako pacienta, nie sme v žiadnom príbuzenskom ani osobnom pomere. Vyšetrovateľ mi pred začatím výsluchu objasnil skutok, za spáchanie ktorého je X. I. toho času trestne stíhaný. Na vysvetlenie uvádzam, že som lekár - psychiater, vykonávam psychiatrickú liečebnú činnosť v E. Z.. I.. Podľa mojich záznamov som pacienta X. I. videl naposledy dňa 19.07.2011, odvtedy žiaden záznam o ďalšom kontakte s ním nemám. Prvýkrát bol v mojej ambulancii vyšetrený dňa 25.03.2011, potom bol podľa mojich záznamov u mňa 29.03.2011, 10.05.2011 a 17.05.2011. Pacient X. I. ma vyhľadal z vlastnej iniciatívy kvôli problémom v súvislosti s konzumáciou alkoholických nápojov. Pri prvom stretnutí som pacienta vyšetril, bola zahájená terapia Oxazepamom a Chlorprotixenom. Jedná sa o tablety, ktoré mal pacient pravidelne užívať. Plánované bolo zahájenie dlhodobej protialkoholickej liečby v odbornom liečebnom ústave Z. G. Z. pred nástupom na liečbu realizoval doporučené vyšetrenia cestou praktického lekára. Pri poslednom kontakte pacient tvrdil, že protialkoholická dlhodobá liečba nebola zahájená pre nezrovnalosti v platbách voči zdravotnej poisťovni. Na plánované kontrolné vyšetrenie o mesiac po poslednej návšteve sa už pacient nedostavil ani ma ďalej nijakým spôsobom nekontaktoval. Počas posledných stretnutí pacient pripúšťa podstatnú redukciu konzumácie alkoholických nápojov. Vzhľadom na akcentovanú štruktúru osobnosti bola doporučovaná po ukončení dlhodobej protialkoholickej liečby resocializácia v komunite.“

Z výsluchov svedkov Mgr. O. A. a Ing. A. J. príslušníkov PZ SR, ktorí v predmetnej trestnej veci realizovali výsluch obžalovaného v prípravnom konaní ako zadržaného podozrivého, resp. prvý výsluch obžalovaného v procesnom postavení obvineného vyplynulo, že tieto výsluchy boli vykonávané v súlade so zákonom.

Zo znaleckého posudku č. 102/2013 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti neb. JUDr. L. F. bol traumaticko - hemoragický šok (úrazový šok a šok z vykrvácania) v dôsledku viacnásobných bodných poranení hrudníka s porušením magistralných pľúcnych ciev pre horný lalok pravých pľúc a s poškodením pľúcnice. Predmetné bodné poranenia menovaný utrpel aktívnym násilným konaním inej osoby vo forme opakovaného bodania bodnoreným nástrojom do krku a hrudníka dňa 21.11.2013 v čase medzi 22,00 až 24,00 hod, K smrti menovaného došlo v rozsahu niekoľkých málo minút po utrpení bodných poranení hrudníka. Mimo útoku bodnoreným nástrojom sa na tele poškodeného nachádzali tržnozmliaždené rany a odreniny v oblasti hlavy, ktoré boli poškodenému spôsobené opakovanými údermi podlhovastým pevným oblým až oblohranatým predmetom, a to aktívnym násilným konaním inou osobou. Poškodený JUDr. L. F. sa v čase smrti nachádzal pod vplyvom alkoholu v rozmedzí akútnej intoxikácie alkoholom s hodnotou 3,33 promile alkoholu v krvi. Pri takejto koncentrácii alkoholu v krvi sú vždy porušené nervové, psychické, zmyslové aj senzorické funkcie riadenia organizmu. V oblasti psychickej ide o tuposť, významné predĺženie reakčných časov, sú odbúrané morálne a etické zábrany a je zvýšená agresivita; osoba v stave akútnej intoxikácie alkoholom v žiadnom prípade nie je schopná adekvátnym spôsobom vnímať realitu a nie je schopná adekvátnym spôsobom na podnety zvonka reagovať. V oblasti zmyslovej je porušené priestorové videnie, je porucha vnímania zmeny svetla a tmy a je porušený odhad vzdialenosti, ako aj recepcia zvukových podnetov. Pri hore uvedenej koncentrácii alkoholu v krvi je porušená koordinácia pohybov a rovnováhy, osoba má výrazne ťažkú až padavú chôdzu s narážaním do prekážok a môže byť aj neschopnosť samostatnej chôdze. Vzhľadom k tej skutočnosti, že pri vonkajšej obhliadke tela a pri pitve boli nájdené a zdokumentované viaceré typy poranení, ktoré vznikli biomechanicky odlišnými formami pôsobenia vonkajšieho mechanického násillia a aktívnym násilným konaním inej osoby, rozdelili znalci tieto do jednotlivých logicky prináležiacich skupín a vysvetlili biomechanizmus ich vzniku; určili najpravdepodobnejšiu polohu poškodeného a útočníka v momente ich vzniku; stanovili závažnosť poranenia k činnosti vitálnych funkcií organizmu. Všetky poranenia, ktoré boli zistené pri vonkajšej obhliadke tela a pri pitve bezpečne vykazovali známky vitality, t. j. aktívneho krvácania do bezprostredného okolia poranených tkanív a z poškodených ciev navonok, teda vznikli za života poškodeného JUDr. L. F..

Poranenia zistené pri vonkajšej obhliadke tela a pri pitve na základe svojho morfológického vzhľadu a mechanizmu vzniku a principiálnej možnosti vzniku vo vzťahu k osobe poškodeného rozdelili znalci do nasledovných skupín:

1. SKUPINA PORANENÍ:

Dve plytké rezné poranenia na koži krku vpravo pod sánkou, jeden plytký škrabanec kože krku predobočne vpravo, dve bodné poranenia dolnej časti krku, bodné poranenie dolnej časti krku v oblasti jugulárnej jamky, tri bodné poranenia hrudníka s penetráciou do hrudnej dutiny vpravo a jeden nábob kože hrudníka vpravo.

Popísané poranenia vznikli aktívnym a opakovaným pôsobením bodnoreného nástroja najpravdepodobnejšie noža, ktorého čepeľ podľa dĺžky najhlbších bodných kanálov v hrudnej dutine dosahovala okolo 10 - 12 cm, nástroj bol jednobritý (na bodných ranách sa dala rozoznať ostré a tupé česť) s optimálna šírka čepele bola okolo 2,5 cm.

F. v žiadnom prípade nemohol spôsobiť sám vlastným konaním, ale mu boli spôsobené aktívnym násilným konaním inou osobou, a to opakovaným rezaním minimálne trikrát v oblasti hornej časti krku vpravo pod sánkou a na prednej ploche krku a minimálne trikrát formou bodania do oblasti krku a minimálne štyri krát vo forme bodania do oblasti prednej pravej plochy hrudníka.

Vzájomná poloha poškodeného a útočníka bola tvárou v tvár, mohla byť v polohe oboch stojmo, avšak vzhľadom na opitosť poškodeného a na poškodenú pravú stranu tela sa útok mohol odohrať v polohe ležmo poškodeného viac pravou stranou natočeného k útočníkovi, útočník sa mohol skláňať nad poškodeným, alebo aj sedieť na poškodenom, alebo telom fixovať časť tela poškodeného.

Podľa zhodného názoru znalcov útok začal rezaním, kde bola použitá slabšia intenzita prítlaku nástroja a nasledoval bodaním, kde už bola použitá veľká intenzita bodania, pričom bodanie prebiehalo zhora nadol (od krku k hrudníku).

V prípade bodných poranení krku čepeľ nástroja prenikala v smere spredu, zhora nadol dozadu.

V prípade bodných poranení hrudníka spredu sprava a nadol dozadu doľava prístredne. Preniknutím bodnoreného nástroja (noža) do hrudníka poškodeného došlo k porušeniu hrudnej steny s vytvorením voľnej komunikácie medzi pohrudničnou dutinou a vonkajším prostredím. Preniknutím bodnoreného nástroja do pľúc došlo k trojnásobnému priebodu pľúc s poškodením magistralných ciev a došlo k

poškodeniu kmeňa pľúcnice (hlavnej tepny, ktorá odstupuje z pravej komory srdca a vedie odkysličenú krv do pľúc). Vznikom poranení došlo jednak k porušeniu negatívneho tlaku v pohrudničnej dutine so vznikom pneumothoraxu, o čom svedčí kolaps pravých pľúc, z poranených ciev došlo ku krvácaniu do osrdcovníka, do pohrudničnej dutiny a navonok. Pneumothorax zhoršil dýchanie a okysličovanie krvi, čím urýchlil nástup smrti poškodeného, O tom, že poškodený s poraneniami žil svedčí nález krvi v dýchacích cestách a ašpirácia krvi do pľúc. Unikáním krvi z cirkulácie došlo k strate krvi a k stavu akútneho neodkysličeného organizmu. V tele poškodeného prebehli nervové a hormonálne adaptačné reakcie, ktoré spôsobili redistribúciu krvi, o čom svedčí odkrvenie pľúc, odkrvenie brušných orgánov a šokové obličky,

Vzhľadom na tú skutočnosť, že cez vzniknuté poranenia dochádzalo k takej veľkej strate krvi, ktorú organizmus poškodeného nebol schopný sám bez odbornej pomoci zvládnuť, došlo v čase niekoľkých málo minút (5 - 10) za známok traumaticko- hemoragického šoku k smrti JUDr. L. F..

Bodné poranenia hrudníka a pľúc boli takého závažného charakteru, že ani poskytnutie urgentnej lekárskej pomoci s operáciou na hrudníku ba nebolo zabránilo strate života poškodeného.

Predmetné bodné poranenia hrudníka boli smrteľnými a v danom prípade viedli k smrti poškodeného JUDr. L. F..

2. SKUPINA PORANENÍ:

Tržnozmliaždené poranenia hlavy, odreniny hlavy s poškodením vlasového porastu, zakrvácanie lebečných pokrývok a krvácanie do mäkkých blán mozgových.

Predmetné poranenia jednoznačne vznikli v čase, kedy poškodený JUDr. L. F. žil a na základe charakteru vitálnej reakcie možno povedať v krátkom časovom rozmedzí vo vzťahu k poraneniam rezným a bodnoreným. Teda ich vznik možno datovať buď tesne pred útok bodnoreným nástrojom - alebo tesne za útok bodnoreným nástrojom (jedna forma útoku prešla plynulo do druhej formy útoku). Predmetné poranenia vznikli opakovaným pôsobením podlhovastého pevného tvrdého oblého alebo oblohranátého drsného povrchu. Najpravdepodobnejším nástrojom mohla byť hrubšia palica, resp. dlhšie poleno s hranou a pod.

Útočník udieral do hlavy poškodeného opakovane, najpravdepodobnejšie už v polohe ležmo poškodeného na podložke doluznačky, pričom v čase útoku bola útočníkovi natočená viac zadná a horná plocha hlavy poškodeného. Opakovaným udieraním vznikli dve tržnozmliaždené rany na hlave vpravo; jedným úderom tržnozmliaždená rana vľavo a opakovanými údermi vznikli odreniny na hlave.

S vysokou mierou pravdepodobnosti pri úderoch do zadnej a hornej strany hlavy došlo k nárazom tváre na pevnú podložku a vznikli podliatiny na tvári. Údery zraňujúcim predmetom však boli vedené veľkou intenzitou, pretože došlo k prudkému posunu mozgu v lebečnej dutine s presunom mozgovomiešneho moku a s poškodením jemných cievnych štruktúr mäkkých blán, o čom svedčí krvácanie do mäkkých blán, Predmetné poranenia mohli poškodenému spôsobiť akútnu poruchu vedomia s nemožnosťou vykonávať aktívne a vôľou ovládané pohyby. Poranenia v krátkodobom časovom horizonte nemohli spôsobiť smrť poškodeného.

3. SKUPINA PORANENÍ

Zlomeniny rebier obojstranne, podliatiny v ľavom podrebrí, krvácanie do tukového úponu čriev a predstery.

Predmetné poranenia vznikli pôsobením tupého prudkého nárazu zraňujúceho predmetu na ľavú prednú plochu hrudníka. Poranenie vzniklo za života poškodeného. Najpravdepodobnejším mechanizmom v danom prípade sa javí dupnutie nohou na hrudník ležiaceho poškodeného.

Predmetné poranenia poškodenému mohli pôsobiť poruchu dýchania a výraznú bolesť brušnej dutiny s čiastočným obmedzením vykonávania aktívnych a vôľou ovládaných pohybov. Poranenia v krátkodobom a ani dlhodobom horizonte nemohli samy o sebe spôsobiť smrť poškodeného.

4. SKUPINA PORANENÍ

Podliatiny na ľavom predlaktí, zápästí a na chrbte ľavej ruky. Predmetné poranenia mohli vzniknúť v rámci sebaobranu poškodeného pred útokom inej osoby, a to pasívnym nastavením ruky úderom útočníka, alebo aktívnou sebaobranou - údermi do útočníka.

Poranenia neovplyvnili činnosť životne dôležitých funkcií organizmu. Zo súdnolekárskeho hľadiska poukazujú na sebaobranu poškodeného pred útokom inej osoby.

5. SKUPINA PORANENÍ

Odreniny v pravej lopatkovej oblasti chrbta, odreniny na chrbte a plošné odreniny v krížovej a sedacej oblasti chrbta. Tieto poranenia vznikli tangenciálnym posunom poranených častí tela po nerovnom drsnom povrchu, pričom poranenia evidentne vykazujú:

a) známky menšej vitality, teda vznikli vo finálnych štádiách života poškodeného.

b) poranenia vznikli priamym kontaktom zranenej kože a drsného povrchu - teda telo poškodeného bolo ťahané v pasívnej polohe na chrbte inou osobou po nerovnom drsnom povrchu bez akéhokoľvek ošatenia.

Rekapituláciu všetkých faktov uvedených vo vyšších častiach tohto bodu posudku možno ustáliť:

1. Na tele poškodeného JUDr. L. F. bolo pôsobené rôznymi formami vonkajšieho mechanického násilia. Tieto formy mali charakter aktívneho útoku inej osoby voči nemu pôsobením bodnoreného nástroja; pôsobením opakovaných úderov do hlavy pevným podlhovastým predmetom a dupnutím na jeho dolnú časť hrudníka,
2. Smrteľným bol útok bodnoreným nástrojom, pričom k smrti poškodeného došlo v čase rádovo minút. Poranenia mali letálny charakter.
3. Vo finálnych štádiách života bolo telo poškodeného vyzlečené ťahané po nerovnom drsnom povrchu a uložené na miesto obsahujúce hnoj, trávu a suché lístie.
4. Predmetný útok bol spôsobilý vykonať jeden páchatel'.
5. V danom prípade sa jednalo o smrť násilnú pre svoju všeobecnú podstatu, ktorá je v priamej časovej a príčinnej súvislosti s bodnými poraneniami hrudníka a poškodením pľúc a magistra lných ciev pľúc, a ktoré vznikli aktívnym násilným konaním inom osobou.

Ďalšie chorobné, resp. úrazové zmeny, ktorými by sa dala smrť poškodeného JUDr. L. F. vysvetliť iným spôsobom, než ako je to v posudku uvedené, neboli pri pitve, ani pri doplňujúcich laboratórnych vyšetreniach zistené. Celková ateroskleróza tepien, stukovatenie tkaniva pečene sú chronické chorobné zmeny veku poškodeného primerané, znalci ich hodnotia ako vedľajší pitevný nález, ktorý nie je v žiadne časovej a ani príčinnej súvislosti s mechanizmom smrti a ani sa na tomto nijakým spôsobom nespoluodíeali.

Smrti poškodeného JUDr. L. F. by sa nedalo zabrániť ani poskytnutím okamžitej odbornej lekárskej starostlivosti, pretože poranenia hrudníka, pľúc a magistra lných ciev pľúc v stupni a rozsahu zistenom pri pitve boli absolútne nezlučiteľné so životom.

Zo znaleckého posudku č. 02/2014 z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, na ktorý sa na hlavnom pojednávaní odvolal znalec PhDr. Andrej Franek vyplynulo, že štruktúra osobnosti obžalovaného je narušená v zmysle dissociálnej poruchy (psychopatie), ktorá sa vyznačuje narušením sociálneho prispôsobovania, nedostatkom predpokladov pre normálne začlenenie do spoločnosti iných. Ide o trvalú vadu, defekt osobnosti, ktorý má obžalovaný od puberty a chronicky ho privádza do konfrontácií so zákonom. Obžalovaný nemá zvnútornené vyššie hodnoty, ktoré by mu bránili v správaní s trestnoprávnymi následkami. Usmrtenie poškodeného je pre obžalovaného nepodstatnou záležitosťou. Obžalovaný nemá žiadne citovo sýtené rodinné ani partnerské zázemie, nemá žiadnu profesionálnu kvalifikáciu a jeho schopnosť prispôbiť sa spoločenským normám je malá. Jeho osobnostný stav je trvalý, vývojovo ukončený a terapeuticky neovplyviteľný. Prognóza resocializácie je negatívna. Možnosť nápravy obžalovaného vzhľadom k jeho sklonu k požívaniu alkoholu považuje znalec za nulovú.

Zo znaleckého posudku č. 16/2015 z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec PhDr. Andrej Benkovič vyplynulo, že v profile mentálnych schopností sú prítomné známky ľahkých organických zmien CNS. Na základe doterajšej histórie obvineného sa jedná o alkoholovú etiologiu. Na základe uvedeného sa dá konštatovať, že rozumová (mentálna) chápvosť obvineného je v úpadku v dôsledku organických zmien CNS, deteriorácia. Na základe doterajšej histórie obvineného sa jedná o alkoholovú etiologiu. Intelektové schopnosti sa aktuálne nachádzajú v hraničnom pásme medzi duševnou zaostalosťou a normou (CIQ 70-79). Osobnosť sociopatická, je dráždivý, netrepeživý, môže sa vyskytovať afektívne - zlostné konanie, ľahko býva sklamaný, nestála nálada, rozladenosť, podráždenosť či nespokojnosť. Vykazuje spontánne sklony k agresivite, má nedostatočné sebaovládanie, čo sa môže prejavovať maladaptívnym správaním sa. V interpersonálnych kontaktoch je u obvineného bežná heteroagresivita. Keďže vníma ľudí ako prostriedky a nie ciele, nezúčastňuje sa na radoostiach a smútkoch spojených s medziosobnými afektami. Prítomná je kompulzívna potreba štruktúrovať každý aspekt prostredia. Pri nedosiahnutí kontrolovaného cieľa sa u obvineného môžu vyskytovať direktívne až agresívne tendencie v správaní. Osobnosť obvineného je výrazne depravovaná, jedná sa o poruchy v oblasti etických a morálnych noriem. Obvinený nie je schopný prežívať vyššie city, ako napríklad etické /svedomie/ či sociálne /solidarita/. K druhým ľuďom je anetický. V prípadoch, kedy sa stretáva s negatívnou reakciou sociálneho okolia na jeho požiadavku, reaguje impulzívne, je nedotklivý, časté sú afektívne výbuchy zlosti. Sám kladie požiadavky na sociálne okolie, ale on sa voči požiadavkám na jeho osobu stavia

negatívne. Postoje a správanie sú často antisociálne, všeobecne problémy so zákonom. Testovanie reality je zachované, základná ingrediencia konvenčného testovania reality je intaktná, apsyhotický, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Z hľadiska nozologického môžeme hovoriť o Osobnosť s poruchou sociability - dissociálna osobnosť (F60.2). V štruktúre osobnosti boli zistené patologické rysy osobnosti. Tieto patologické rysy sa prejavili pri spáchaní trestného činu, pre ktorý je stíhaný. Obvinený už v období pubescencia a neskôr v období adolescencie, čiže v období detstva dospievania vykazoval poruchy správania, jednalo sa u neho o disharmonický vývin osobnosti. Patologické rysy jeho osobnosti sa prejavujú v neuznávaní sociálnych zväzkov, nedostatkom citov k iným, správanie je realizované bez premyslenia a pudovo s prejavmi násilia realizovaného bez citu alebo schopnosti súcitiť s obeťou. Všeobecne sa prejavuje rozpor medzi správaním a prijatými sociálnymi normami. Pohnútkou ku spáchaniu trestného činu môže byť pre obvineného akákoľvek aj bezvýznamná udalosť, čoho názoru som aj v zmysle pohnútky obvineného voči nebohému JUDr. L. F.. Som tiež toho názoru, že antisociálnemu správaniu je obvinený predisponovaný bez ohľadu na množstvo vypitého alkoholu (pri jeho patologickej štruktúre osobnosti by som množstvo alkoholu považoval za sekundárny faktor), lebo sa jedná o patologickú osobnosť. Jeho osobnosť charakterizuje neuznávanie sociálnych zväzkov, nedostatok citov k iným, činy útočného násilia alebo bezcitný nezáujem. Skúsenosť vrátane trestu sotva ovplyvňuje správanie. Kognitívne schopnosti ako celok nevykazujú také narušenie, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežil a ktorých sa zúčastnil priamo. Slovná zásoba je plne postačujúca k tomu, aby bol obvinený schopný sa vyjadrovať a pomenovávať udalosti a situácie, ktoré zažil. Testovanie reality je zachované, základná ingrediencia konvenčného testovania reality je intaktná, apsyhotický, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Obvinený má zvýšenú snahu robiť resp. vytvárať dobrý dojem, prítomný je absolútny nedostatok sebakritiky. Nemá absolútne primeraný, reálny pohľad pri hodnotení seba samého, je výrazne nekritický. Má tendenciu k fabulácii v pozitívnom resp. v negatívnom smere hodnotenia seba resp. situácií a udalostí vzťahujúcich sa k jeho osobe. Vzhľadom k osobnosti obvineného je resocializácia chiméra. Osobnosť menovaného je výrazne depravovaná, jedná sa o poruchy v oblasti etických a morálnych noriem. Menovaný nie je schopný prežívať vyššie city, ako napríklad etické /svedomie/ či sociálne /solidarita/. K druhým ľuďom je anetický. Schopnosť vlastného sebakritického náhľadu na vlastné správanie mu je cudzia, nie je jej v zmysle jeho osobnostnej štruktúry schopný. Resocializačná prognóza nedáva dobré vyhliadky, je vzhľadom k môjmu poznaniu obvineného nemožná.

Z doplnenia č. 2/2018 znaleckého posudku č. 16/2015 z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec PhDr. Andrej Benkovič vyplynulo, že osobnosť obžalovaného s poruchou sociability - disociálna osobnosť / Osobnosť obžalovaného od znaleckého psychologického vyšetrenia dňa 14.03.2015 nezmenená/. Voči vlastnej osobe je výrazne nekritický, voči potrebám druhých anetický, manipulatívny, neštíti sa použiť klamstvo, manipuláciu či fabulácie, aby dosiahol svoj cieľ. Koná egocentricky, je pobúrený, ak druhí nekonajú v zhode s jeho očakávaniami. U obžalovaného sa jedná o tendenciu k agresii vo všeobecnosti, nie je možné vylúčiť žiadnu formu agresie, teda ofenzívnu, defenzívnu, proaktívnu aj reaktívnu. Testovanie reality je zachované, základná ingrediencia konvenčného testovania reality je intaktná, apsyhotický, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, hodnotíme možnosť resocializácie obžalovaného ako za výrazne nepriaznivú. Resocializačná prognóza nedáva dobré vyhliadky, je vzhľadom k môjmu poznaniu obvineného nemožná.

Pozitívami pre možnosť adaptívnej úspešnej resocializácie sú najmä:

- Znaleckým psychologickým vyšetrením som nezistil žiadne stabilné pozitíva, ktoré by zabezpečovali resp. umocňovali možnosť adaptívnej úspešnej resocializácie obžalovaného.

Negatívami pre možnosť adaptívnej úspešnej resocializácie sú najmä:

Chýbanie trvalých pozitívnych citových a sociálnych vzťahov už v predelikventnom období.

Fluktučné tendencie v pracovnom zaradení, redukované, chudobné záujmy.

Sociálna deprivácia prejavujúca sa už v primárnych vzťahoch, neprimerané, maladaptívne, egocentrické vzťahovanie sa k druhým osobám.

Disociálna porucha osobnosti prejavujúca sa protispoločenským konaním.

Agresivita ako dominantná, ľahko aktivovateľná dispozícia osobnosti.

Egocentrizmus ako prevažujúci motivujúci faktor konania.

Závislosť od psychotropných látok.

Hypotrofia vyšších citov, citový chlad, anetickosť.

Chýbanie schopnosti empatie.
Včasný začiatok delikvencie.
Gradácia trestnej činnosti.

Osobnosť obžalovaného od znaleckého psychologického vyšetrenia dňa 14.03.2015 nezmenená. Jedná sa o poruchu osobnosti liečbou, či inými odbornými intervenciami neovplyviteľnú, rezistentnú. Jedná sa o osobnosť alterovanú, poruchovú v zmysle dissociality. U obžalovaného doterajší výkon trestu odňatia slobody z hľadiska možnosti jeho nápravy nemal žiaden vplyv.

Z doplnku ku znaleckému posudku č. 318/2017 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia), ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec MUDr. Andrej Hajtman, PhD. vyplynulo, že pri orientačnom prepočte množstva alkoholu v krvi X. I. na čas skutku približne o 22,15 hod. pri telesnej hmotnosti menovaného 88 kg bola podľa neúplných informácií v jeho výpovedi stanovená hladina približná alkoholu vo výške 2,28 g/kg. Pri telesnej hmotnosti 92 kg by bola koncentrácia alkoholu v krvi 2,06 g/kg a pri telesnej hmotnosti 84 kg 2,54 g/kg. Uvedený stav predstavuje ťažký stupeň opitosti, čo sa prejavuje významným komplexným ovplyvnením duševných, pohybových aj zmyslových funkcií takto alkoholizovanej osoby nasledovne:

V rovine psychickej nastupujú po úvodnej fáze uvoľnenia a eufórie, dobrej nálady, zvýšenej družnosti a veľavravnosti zvýšená miera sebavedomia - obvykle neprimeraná, tendencia podceňovania potenciálne rizikových situácií pri neuvedomovaní si hroziaceho nebezpečenstva a preceňovaní vlastných schopností, ďalej strata etických a morálnych zábran, uvoľnenie agresívnych tendencií, čo môže viesť k rizikóvemu správaniu pri neuvedomovaní a súčasnom podceňovaní hrozby pre seba či svoje okolie. Zároveň postupne nárastom množstva alkoholu v krvi dochádza k postupnému narušeniu pozornosti a koncentrácie, jedinec sa ťažšie sústreďuje na vykonávanú činnosť, je celkovo utlmený, ospalý, výbava predstáv a tvorba pamäťových stôp je sťažená, osoba môže upadať do driemot, spánku, reč je neartikulovaná, hlasnejšia ako obvykle, osoba ťažko hľadá vhodné slová, horšie vyjadruje myšlienky.

V rovine zmyslovej možno konštatovať významné spomalenie reakčnej doby na vonkajšie podnety zvukového aj obrazového charakteru (sluchové a vizuálne aspekty vnímania okolia) niekoľkonásobne oproti norme (už pri jednom promile je spomalená asi 4-násobne), čo sa prejavuje nepriaznivo predovšetkým pri snahe o vedenie vozidla v cestnej premávke. Pre porušenú konvergenciu očných gúľ, nevyhnutnú pre ostré videnie, môžu byť sledované predmety videné rozmazané, odhad vzdialenosti môže byť nesprávny, periférne videnie narušené zúžením periférie zorného poľa, sťažené môže byť aj prispôsobovanie zraku na rýchle prechody medzi svetlom a tmou, čo znevýhodňuje predovšetkým vodiča motorového vozidla pri vedení vozidla medzi osvetlenými a neosvetlenými / slabo osvetlenými úsekmi, resp. pri strete s oproti idúcimi vozidlami. Taktiež schopnosť rozlišovania farieb (farbocit) je v takomto stave alkoholického ovplyvnenia narušená.

Pohybové funkcie sú ovplyvnené spočiatku najmä v zmysle zhoršenej jemnej motoriky - teda pri vykonávaní presných manuálnych úkonov, kedy predmety môžu padať z rúk, resp. pri súčasnom porušení odhadu vzdialenosti môžu byť „zhadzované“. Postupne môže dôjsť aj k poruche hrubej motoriky, resp. statomotoriky, vrátane chôdze a schopnosti udržiavania rovnováhy. Postoj je nestabilný, s výkyvmi do strán, chôdza neistá, „vrávoravá“, časté je zakopávanie a prípadne aj pády.

Zo znaleckého posudku č. 17/2018 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec MUDr. Svetozár Droba vyplynulo, že obžalovaný X. I. v čase spáchania trestnej činnosti vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť v miere zmenšenej, nie však vymiznutej. Zmenšenie rozpoznávacích schopností bolo zapríčinené prostou opitnosťou ťažkého stupňa (ebrietas simplex gravis); s takýmto stavom má obžalovaný X. I. dostatok skúseností a celkom presne vie, ako sa v takýchto stavoch správa. Jednalo sa u obžalovaného X. I. o simplexnú ebrietu (prostú opitnosť) ťažkého stupňa; vplyv tejto prechodnej krátkodobej duševnej poruchy spôsobil zmenšenie ako rozpoznávacích, tak ovládacích schopností obžalovaného X. I., nie však ich vymiznutie. Obžalovaný X. I. v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol svoje konanie ovládať v zmenšenej miere. Jeho ovládacie schopnosti však neboli vymiznuté. Zmenšenie ovládacích schopností bolo zapríčinené ťažkou prostou opitnosťou (simplexnou ebrietou); s týmto stavom má obžalovaný X. I. dostatok skúseností a dobre vie, ako nezriedka ovplyvňuje jeho konanie. Obžalovaný X. I. je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania v plnom rozsahu a je plne spôsobilý na právne úkony. Pobyt obžalovaného X. I. na slobode je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrických dôvodov, nakoľko nepredpokladáme, že prestane konzumovať alkoholické nápoje. Keď mal obžalovaný záverované, že splnila ochranná liečba

svoj účel a odporučené bolo prepustiť ho z liečenia, nie premeniť formu na ambulantnú liečbu, ale prepustiť ho z liečenia, tak znalec nemá k tomu čo dodať, pretože oni ho tam mali viac ako 4 mesiace a za tie 4 mesiace, teda tie závery si znalec nedovolí spochybňovať, ale v tom prípade ochranné liečenie znalec neodporučuje absolvovať.

Z výsluchu znalkyne MUDr. Stanislavy Šupolovej z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že znalecký posudok vypracovala spolu s MUDr. Rosivalovou dňa 26.02.2014, kedy konštatovali, že obvinený X. I. je osobou s plne rozvinutým syndrómom závislosti od alkoholu podľa aktuálnej medzinárodnej klasifikácie chorôb, diagnostická značka je 10.2. Podľa staršej klasifikácie ho zaradili do 3. a 4. vývinového štádia, je to osoba závislá. Ku skutku konštatovali embrietu alebo akútnu intoxikáciu alkoholom, jednoduchú, simplexnú a teda nie komplikovanú a empatickú, ťažkého stupňa, na základe potom k tým ovládacím a rozpoznávacím schopnostiam vzhľadom k tomu, že sa jednalo o intoxikáciu ťažkého stupňa znížili mieru ovládacích a rozpoznávacích schopností. Ďalšia časť vyšetrenia bola abstinencia v chránených podmienkach, k tým chápaniam účelu a zmyslu trestného konania v podstate v čase, kedy boli, v podstate bolo to úplne v poriadku a z tých opatrení k psychiatrickej liečbe by sa prikláňali ak by bola možnosť k tej ústavnej liečbe, hoc teda vzhľadom k osobnostnej, je to osobnosť depravovaná dlhoročným pitím bez rodinného alebo zázemia, bez pracovného zaradenia, kde nie je nikde napísané, že tá ústavná liečba by splnila svoj účel, že by teda viedla k zmene. Závery znaleckého posudku MUDr. Hajtmana, kde bola koncentrácia alkoholu 3 a pol promile, bolo to v podstate konštatované až taká úroveň ako keby akútnej intoxikácie alebo akútnej otravy alkoholom, takže vzhľadom k tomu na tom pojednávaní bola tá hladina, alebo ten faktor ovládacích a rozpoznávacích vymiznutý - vtedy, v tom období. Ako proces prebieha ďalej, už sa zase vynorili ďalšie doplnky, ale k tej zmene znalkyňa viedlo toto, že to bol ten orientačný bilančný prepočet, bolo to tak, že sa to zmenilo. Každá osoba, ktorá má nad tri promile alkoholu, nemá vymiznuté ovládacie rozpoznávacie schopnosti, je to odlišné, úplne bežný smrteľník možno teda má, ale u osoby závislej od alkoholu treba na to myslieť, že to tak nemusí byť. Zmenené hodnoty prepočtu alkoholu podľa doplnku zn. posudku MUDr. Hajtmana, ktoré sú podstatne nižšie, majú vplyv na hodnotenie, máme k dispozícii aj posudok MUDr. Drobu, ktorý ako by nás to vrátilo do toho pôvodného, teda že pri tejto koncentrácii nie sú vymiznuté ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Na základe zmeneného posudku toto mení závery prednesené na hlavnom pojednávaní, teda rozhodne táto koncentrácia od 2 do 2,5 promile nie jej dôvod na vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností. Ide o ich zníženie, nie vymiznutie. V ostatných častiach zostávajú závery posudku rovnaké.

Znaleckými posudkami Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru kriminalistika, odvetvia mechanoskopia, daktyloskopia, trasológia, chémia a biológia boli vyhodnotené biologické a vecného stopy, ktoré boli na mieste činu nájdené a zákonným spôsobom zaistené. Zo znaleckého posudku z odvetvia biológia vyplýva, že na stope č. 1D-2 (spodné prádlo vydané obžalovaným) bol zistený biologický materiál a izolovaná DNA. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený z biologického materiálu zaisteného zo stopy č. 1D-2 je kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky krvi zaistenej pri pitve JUDr. L. F. a porovnávacej vzorky bukálneho výteru X. I.. Na stope č. 59 - drevenej palice dlhý 81 cm s priemerom 4,5 cm, zaistenej dňa 23.11.2013 pri domovej prehliadke rodinného domu č. XXX v B. A. bola zistená prítomnosť ľudskej krvi a vykonaná DNA analýza, z ktorej vyplýva, že DNA profil zistený z krvi zaistenej na stope č. 59 je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky krvi zaistenej pri pitve JUDr. L. F..

Zo správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 23.07.2014 vyplynulo, že k otázke schvaľovania návrhu na ústavnú liečbu bol revíznym lekárom VŠZP a.s. priamo poisťencovi, obžalovanému, zaslaný písomný oznam dňa 29.09.2011 o nesplnení podmienky pre schválenie liečby v Odbornom liečebnom ústave Z. G. z dôvodu nedoplatku na poisťnom, pričom poisťenec bol informovaný, že po úhrade nedoplatku vo výške 412,55 € revíznym lekárom VŠZP a.s. v zmysle platnej legislatívy schválil uvedený návrh na liečbu.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: zápisy o dychových skúškach, doklady predložené poškodeným k vyčísleniu výšky spôsobenej škody, predbežná pitevná správa, záznam o zhodnotení zdravotného stavu, list o prehliadke mŕtveho, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky + fotodokumentácia, zápisnica o ohliadke miesta činu + fotodokumentácia, zápisnica o ohliadke miesta činu - dodatok + fotodokumentácia, zápisnica o prehliadke tela + fotodokumentácia, lekárske správy, správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, návrhy na ústavnú liečbu, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 1T 33/1990, správy z ÚPSVaR X., správa Okresného úradu X., správy

ÚVTOS a ÚVV Ilava, správa obce B. A., správa mesta X., výpisy z evidencie priestupkov, správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, správa ÚVTOS a ÚVV Ilava a odpis RT.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať na hlavnom pojednávaní procesnými stranami navrhnuté dôkazy a to výsluch príslušníkov polície, ktorí vykonávali prvotné úkony s obžalovaným po zadržaní aj v súvislosti s vykonaním skúšky na množstvo alkoholu v dychu, resp. v krvi, výsluchy svedkov S., O., B. a prehratie kamerových záznamov z reštaurácie X.. Súd tieto navrhnuté dôkazy odmietol vykonať z dôvodu ich irelevantnosti vo vzťahu k predmetnému skutku a tiež z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené vykonaním týchto dôkazov, boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný bol pred vzatím do väzby nezamestnaný, od 20.09.2012 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a poberal dávky v hmotnej núdzi. Zo správy starostu obce B. A. vyplýva, že obžalovaný žil sám v dome, kde bol prihlásený na prechodný pobyt a stretával sa prevažne s osobami, ktoré užívajú v značnej miere alkoholické nápoje. Pod vplyvom alkoholu vyrušoval na bohoslužbách v kostole a žiadal od kňaza finančné prostriedky. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol v priestupkovom konaní od roku 2010 deväťkrát uznaný vinným zo spáchania priestupkov prevažne proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku. Zo správy ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 18.08.2015 do 10.10.2017 nachádzal vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody G. Počas výkonu trestu bol zaradený na pracovisku Replast C od 24.08.2015 do 15.05.2017, kedy bol pre dôvod nástupu na výkon súdom nariadenej ochrannnej liečby z pracovnej činnosti vyradený. Dňa 15.05.2017 nastúpil v ÚVTOS G. nad Z. na ochrannú liečbu ústavnou formou, o ktorej rozhodol Okresný súd Trenčín zo dňa 15.05.2015 sp. zn. 8Tk//2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 07.07.2015, sp. zn. 2To/83/2015. Ukončil ju dňom 26.09.2017 právoplatným rozhodnutím Okresného súdu uznesením 3Nt/74/2017 - 5. Počas pobytu vo výkone trestu mu bol dňa 14.09.2017 uložený disciplinárny trest za neslušné správanie voči spoluodsúdenému. Z dostupnej evidencie je zrejmé, že pred uloženým disciplinárnym trestom bola odsúdenému dňa 08.03.2016 jedenkrát udelená disciplinárna odmena - mimoriadne povolenie návštevy za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností. Obžalovaný je momentálne umiestnený v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby v zmysle § 36 zákona č. 221/2006 Z. z., o výkone väzby v znení neskorších predpisov. Počas pobytu vo výkone väzby je správanie a vystupovanie obžalovaného na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia personálu rešpektuje, k osobám, s ktorými prichádza do styku zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k obvineným, s ktorými bol ubytovaný, neboli doposiaľ zaznamenané žiadne konfliktné situácie. Nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil. Obžalovanému nebol uložený disciplinárny trest ani udelená disciplinárna odmena. Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Litovský Mikuláš sp. zn. 3T/88/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To/68/08, právoplatným dňa 05.11.2008 pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 22 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Po podmieničnom prepustení z výkonu tohto trestu sa osvedčil dňa 09.11.2010. Z oboznámeného rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1T 33/90 zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného X. I. dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že obžalovaný X. I. bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 557/1991 Zb. a trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 odsek 1 Trestného zákona č. 557/1991 Zb. v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 557/1991 Zb., za čo mu bol ako mladistvému páchatelovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Tento trestného činu vraždy sa obžalovaný X. I. dopustil dňa XX.XX.XXXX spolu s J. Z. tak, že v byte svojej matky pri potýčke podrazil nohou poškodeného D. G. I. a z kuchynskej linky vytiahol veľký kuchynský nôž a podal ho J. Z., aby poškodeného zabil, ktorý následne ležiaceho poškodeného jedenásťkrát silno a prudko bodol do hrudníka vpredu, takže napadnutý ihneď skonal najmä v dôsledku zásahov srdca. Po tomto čine obžalovaný X. I. v úmysle zmocniť sa cudzieho motorového vozidla na odvoz mŕtvolu D. G. I. priložil ústie hlavne po domácky vyrobenej streľbe schopnej pištole k hlave vlastníka a vodiča tohto vozidla a vyzval ho, aby zastavil a vystúpil, ale tento obžalovaného odzbrojil. A následne obžalovaný X. I. s vyššie uvedeným zámerom vnikol do nákladného auta a pokúsil sa ho naštartovať.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým výpoveďami obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní, výpoveďami svedkov Mgr. O. F., O. A., C. I., A. U., A. U., A. B., O. Z., MUDr. A. A., Mgr. O. A., Ing. A. J., Z. S., J. T., tiež výsluchom znalcov PhDr. W. L., MUDr. S. K., MUDr. S. B. MUDr. W. G., PhD., PhDr. W. I., ale aj oboznámeným znaleckým posudkom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov, ale aj znaleckých posudkov KEÚ Bratislava, odvetvia mechanoskopia, daktyloskopia, trasológia, kriminalistická a súdna chémia, kriminalistická toxikológia, kriminalistická biológia a genetická analýza skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný X. I.. Zo všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, vrátane výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obžalovaný spôsobil nebohému JUDr. L. F. okrem iných v skutku vymedzených zranení aj zranenia, ktoré zapríčinili traumaticko-hemoragický šok, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti JUDr. L. F. Jedinou spornou relevantnou skutočnosťou boli okolnosti, za ktorých bol spáchaný predmetný skutok, konkrétne, či nebohý JUDr. L. F. zaútočil so zbraňou (nožom) na obžalovaného, ktorý sa následne bránil jeho útok, ako vypovedal obžalovaný na hlavnom pojednávaní a dňa 21.03.2014 v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného. Prípadne, či sa predmetný skutok stal za okolností, o ktorých vypovedal obžalovaný v prípravnom konaní dňa 23.11.2013 v procesnom postavení obvineného, kedy uviedol: „On ma udrel do hrude, ja som sa začal brániť, spadli sme na zem, na kuchynskej linke bol nôž, ja som ho schytil z toho dôvodu, aby sa k nemu nedostal L. F., dostal som nervy a nožom som ho pichol do hrudníka a potom si nepamätám, čo som robil, lebo som dostal skrat. Ležal som a zo zeme som sa natiahol pre nôž, ktorého rúčka trčala cez okraj kuchynskej linky. Keď som ho bral, tak som sa musel zo zeme pridvihnúť. L. F. bol na zemi, vedľa mňa, ako som zobral nôž do ruky, tak som ho pichol do hrudníka, potom som dostal amok a už si nepamätám, čo som presne ďalej robil.“ Obžalovaný sa k tomuto závažnému rozporu v jeho výpovediach vyjadril na hlavnom pojednávaní tým spôsobom, že poukázal na psychický ale aj fyzický nátlak orgánov činných v trestnom konaní po jeho zadržaní. Z dôvodu preverenia tejto obrany obžalovaného vykonal súd dokazovanie výsluchom svedkov a to príslušníkov PZ SR, ktorí v predmetnej trestnej veci realizovali výsluch obžalovaného v prípravnom konaní ako zadržaného podozrivého, resp. prvý výsluch obžalovaného v procesnom postavení obvineného dňa 23.11.2013. Po vyhodnotení jednak výpovede týchto príslušníkov PZ SR, tiež skutočnosti, že na obžalovaným namietanom výsluchu v prípravnom konaní bola prítomná jeho obhajkyňa, s ktorou sa mal možnosť poradiť, pričom až do dňa 21.03.2014 (doba štyroch mesiacov) ani obhajkyňa ani obžalovaný nenamietali obžalovaným uvádzaný nátlak po zadržaní, dospel súd k záveru, že vyššie uvedená obrana obžalovaného je účelová z dôvodu jej nevierohodnosti. Napokon aj obranu obžalovaného, ktorý opakovane uvádzal, že sa len bránil vo svojom obydľí pred útokom JUDr. L. F. bola súdom vyhodnotená ako účelová, najmä so zohľadnením skutočnosti, že nebohý JUDr. L. F. mal takmer 62 rokov, bol subtilnej postavy, vysoký 176 cm s hmotnosťou 65 kg. V čase smrti bol v stave akútnej intoxikácie alkoholom, ktorý sa vyznačuje porušením koordinácie pohybov a rovnováhy, osoba má ťačavú až padavú chôdzu s narážaním do prekážok a môže byť neschopná samostatnej chôdze. Obžalovaný X. I. je od nebohého o viac ako 20 rokov mladší, vyšší aj ťažší. Pri vzájomnom konflikte bol obžalovaný spôsobilý bez použitia akejkoľvek zbrane odvrátiť útok nebohému JUDr. L. F. a zabrániť mu v prípadnom pokračovaní konfliktu. Zo znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva navyše vyplýva, že obžalovaný svoj útok stupňoval, keď tento začal rezaním, kde bola použitá slabšia intenzita prítlaku nástroja a nasledoval bodaním, kde už bola použitá veľká intenzita bodania, pričom bodanie prebiehalo zhora nadol - od krku k hrudníku. Úmyslom obžalovaného teda nebolo zabrániť útokom nebohému JUDr. L. F. pri vzájomnej fyzickej potýčke, ale tento jednoznačne usmrtiť po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte. A napokon táto obrana obžalovaného ani nebola podporená žiadnym relevantným dôkazom, práve naopak bola v rozpore s vyššie uvedenými nepriamymi dôkazmi. Vyššie uvedený záver o účelovosti obžalovaným prezentovanej obrany je napokon posilnený aj početnosťou obžalovaným prednesených verzií priebehu predmetného skutku, keďže obžalovaný po rozhodnutí KS TN v merite veci predniesol v

rámci svojich vyjadrení k jednotlivým vykonávaným dôkazom tretiu verziu priebehu predmetného skutku. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, pričom ide o dokonaný obzvlášť závažný zločin, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu obzvlášť závažného zločinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti. Z výpovedí znalcov z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria síce vyplynulo, že v čase spáchania predmetného skutku boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného znížené v podstatnej forenzne významnej miere, čo bolo zapríčinené prostou opitnosťou ťažkého stupňa, avšak k vymiznutiu rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného nedošlo. Teda obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel rozpoznať nebezpečenosť svojho konania pre spoločnosť v miere zmenšenej a vedel a mohol svoje konanie ovládať tiež v zmenšenej miere. Zmenšenie ovládacích schopností bolo zapríčinené ťažkou prostou opitnosťou (simplexnou ebrietou); s týmto stavom má obžalovaný X. I. dostatok skúseností a dobre vie, ako nezriedka ovplyvňuje jeho konanie. Vzhľadom k tomu, že rozhodujúcim faktorom, ktorý ovplyvnil rozpoznávacie a ovládacie mechanizmy osobnosti obžalovaného bol alkohol, ktorý požil a obžalovaný dobre pozná všeobecné účinky alkoholu, má opakované skúsenosti s požívaním alkoholu, s jeho účinkom na svoju osobu a prejavy v správaní, mohol tento vplyv predvídať aj predpokladať možné dôsledky. V konečnom dôsledku si obžalovaný privodil duševnú chorobu a to syndróm závislosti od alkoholu sám vlastným škodlivým spôsobom života. Na jednej strane síce bolo obžalovanému pred spáchaním predmetného trestného činu znemožnené nastúpiť ústavnú protialkoholickú liečbu, avšak nič mu nebránilo buď pokračovať v ambulantnej liečbe u MUDr. A. A. (naposledy bol u neho vyšetrený dňa 19.07.2011), alebo doplatiť nedoplatok na poistnom vo výške 412,55 €, pričom obžalovaný bol VŠZP a.s. dňa 29.09.2011 upovedomený, že po úhrade nedoplatku vo výške 412,55 € revízný lekár VŠZP a.s. v zmysle platnej legislatívy schváli uvedený návrh na ústavnú liečbu. Teda v prípade, ak by obžalovaný chcel túto liečbu nastúpiť, nič mu so zohľadnením jeho pracovnej schopnosti nebránilo v úhrade nedoplatku vo výške 412,55 € v priebehu doby viac ako dvoch rokov do spáchania predmetného trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus directus a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu obzvlášť závažného zločinu, pretože obžalovaný iného úmyselne usmrtil, čin spáchal na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a už bol za taký čin odsúdený (vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1T 33/90 zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného X. I. dňa 05.01.1993). S poukazom na kamarátsky vzťah obžalovaného a nebohého JUDr. L. F., tiež dĺžku tohto vzťahu si obžalovaný musel byť vedomý, že nebohý JUDr. L. F. je osobou vyššieho veku, teda osobou staršou ako šesťdesiat rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pre uloženie spravodlivého trestu detailne skúmal u obžalovaného aj osobnostné faktory, symptomatické (kriminogénne) faktory a spoločenské (sociálne) faktory.

V prípade symptomatických (kriminogénnych) faktorov je rozhodné posúdiť závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej gradáciu, možnú recidívu a emočné spracovanie spáchanej trestnej činnosti páchatel'a. S ohľadom na nenapraviteľný následok konania obžalovaného je nevyhnutné konštatovať, že závažnosť konania obžalovaného dosahuje najvyšší možný stupeň, keď ľudský život patrí k najviac chráneným záujmom spoločnosťou, a to najmä pre jeho nezvratnosť. Štruktúra osobnosti obžalovaného je narušená v zmysle dissociálnej poruchy (psychopatie), ktorá sa vyznačuje narušením sociálneho prispôsobovania, nedostatkom predpokladov pre normálne začlenenie do spoločnosti iných. Ide o trvalú vadu, defekt osobnosti, ktorý má obžalovaný od puberty a chronicky ho privádza do konfrontácií so zákonom. Obžalovaný nemá zvnútornené vyššie hodnoty, ktoré by mu bránili v správaní s trestnoprávnymi následkami. Usmrtenie poškodeného je pre obžalovaného nepodstatnou záležitosťou. Obžalovaný je premorbídne polymorfne abnormne štruktúrovaná osobnosť s emočne nestabilnými a antisociálnymi rysmi, so zvýšenou egocentričnosťou a absenciou empatie. Prognóza resocializácie obžalovaného je podľa znalca PhDr. Andreja Franeka negatívna. Možnosť jeho nápravy vzhľadom k jeho sklonu k požívaniu alkoholu považuje znalec za nulovú. Znalec PhDr. Andrej Benkovič

považuje možnosť resocializácie obžalovaného z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy za výrazne nepriaznivú. Resocializačná prognóza nedáva dobré vyhliadky, je vzhľadom k poznaniu obžalovaného nemožná. Nepretržitosť kriminogénneho správania jednoznačne vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného, kde možno komplexne pozorovať, jednak páchanie trestnej činnosti násilného ale aj majetkového charakteru a zároveň skutočnosť, že ani medzi jedným konaním nie je väčší časový odstup, teda obžalovaný sa pravidelne dopúšťal trestnej činnosti, pričom jednotlivé protispoločenské konania obžalovaného boli prerušované výkonmi nepodmienečných trestov odňatia slobody.

Ohľadne spoločenských (sociálnych) faktorov u obžalovaného bolo potrebné primárne vychádzať zo znaleckého dokazovania, kde sa znalec vyjadril k existencii, resp. neexistencii stabilného citovo sýteného rodinného a partnerského zázemia, k profesionálnej kvalifikácii páchatel'a a k jeho schopnosti prispôsobovať sa spoločenským normám. Pri hodnotení uvádzaných skutočností bolo zistené, že obžalovaný vyrastal v sociálne slabšom, málo podnetnom, nedostatočne psychostimulujúcom prostredí, otec pracoval na polícii, zahynul tragicky počas nehody ako 47 ročný, ale rodičia sa rozviedli, matka pracovala ako robotníčka v S. v X., znovu sa vydala, vyrastal spoločne s ňou a nevlastným otcom, ktorý vo zvýšenej miere popíjal alkoholické nápoje. S ním sa taktiež rozviedla, ale žili v spoločnej domácnosti aj naďalej, z tohto vzťahu má nevlastnú sestru, žijúcu v D., vzájomne sa nekontaktujú. Matka zomrela ako 51 ročná, bola invalidná, posledné roky života prežila v DSS. 2 izbový byt v X. po matke predal, údajne z predaja nedostal žiadne peniaze, bol nútený presťahovať sa do drevenice v obci B. A., kde bývala stará mama z otcovej strany, po jej smrti tam ostal na prechodnom pobyte. Základné vzdelanie započal v mieste predchádzajúceho trvalého pobytu v X., na prvom stupni ešte učivo zvládal, výraznejšie problémy v kolektíve nemal, v druhom stupni už zaznamenané poruchy správania, úteky, absencia dochádzky, neakceptácia autorít, začínajúce antisociálne aktivity, krádeže, konzumácia alkoholických nápojov, opakovane znížená známka zo správania, opakovane umiestnený v diagnostickom centre. Ako 14 ročný nastúpil do D. na banícke učilište, ale škola ho nebavila, následne prestúpil na stavebné učilište do Y.- I., kde sa mal vyučiť v obore murára, ani táto škola ho nezaujímala. Je slobodný, heterosexuálne orientovaný, preferuje náhodné, krátkodobé známosti, v minulosti mal pár dlhodobějších vzťahov. Sexuálne aktívny už od obdobia adolescencie, v 17 rokoch mal priateľku, ktorá otehotnela, z tohto vzťahu má už dospelého syna, nestýka sa s ním, videl ho až po návrate z väzenia ako 22 ročný, následne už len raz, osvojil si ho nový priateľ tejto ženy. Iné deti nemá, aktuálne je bez trvalého vzťahu, žije sám.

Pri dokazovaní ohľadne osobnostných faktorov sa súd obligatórne vyrovnal so skutočnosťou, či u obžalovaného vzhľadom na jeho osobnostnú štruktúru ide o stav relatívne trvalý, vývojovo ukončený a terapeuticky ovplyvniteľný. Štruktúra osobnosti obžalovaného je narušená v zmysle dissociálnej poruchy (psychopatie), ktorá sa vyznačuje narušením sociálneho prispôsobovania, nedostatkom predpokladov pre normálne začlenenie do spoločnosti iných. Ide o trvalú vadu, defekt osobnosti, ktorý má obžalovaný od puberty a chronicky ho privádza do konfrontácií so zákonom. V popredí klinického obrazu aktuálne stoja zmeny osobnosti obžalovaného v zmysle tzv. alkoholovej depravácie, čo sa prejavuje akcentáciou (vystupňovaním) premorbídnych osobnostných rysov v zmysle labilizácie afektivity, zvýšenia dráždivosti, impulzivity až explozivity, výrazným narušením sféry vyšších citov sociálnych, etických, estetických a mravných noriem, s deformovanou hierarchiou hodnôt, s tendenciou k dissociálnemu, sociálne neprijateľnému až agresívnemu správaniu voči okoliu.

Za spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 3 Trestného zákona súd páchatel'ovi uloží buď trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Z vykonaného znaleckého dokazovania je teda zrejmé, že u obžalovaného pôjde skôr o represívny účel trestu ako o prevýchovný, hoci prevýchovný dopad trestu býva efektívnejší. U obžalovaného je značne sťažená náprava s ohľadom na jeho osobnostnú štruktúru, no prevýchovou je nevyhnutné myslieť aj dlhodobú zmenu prežívania, čo u obžalovaného doposiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nedokázali, a teda v prípade obžalovaného je rozumná prognóza, že nedôjde k jeho náprave a k zmene. Skutočnosť, že náprava u obžalovaného v podmienkach dlhodobého výkonu trestu odňatia slobody je vylúčená, potvrdzuje aj jeho opakované vykonávanie trestu odňatia slobody, keď obžalovaný bol šesťkrát súdne trestaný a bol mu opakovane ukladaný trest odňatia slobody. Ani výkon týchto trestov odňatia slobody, teda najprísnejších trestov, aké je možné ukladať páchatel'om trestných činov, u obžalovaného nevedol k jeho náprave, a spáchanie ďalšieho obzvlášť závažného

zločinu vraždy je len dôkazom o neúspešnej resocializácii obžalovaného. Teda už dovedy vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nezabezpečili nápravu obžalovaného a jeho prevýchovu. Vzhľadom na osobnú charakteristiku obžalovaného sa podľa znalcov z odvetvia psychiatria aj napriek absolvovaniu ústavnej protialkoholickkej liečby obžalovaným s veľkou pravdepodobnosťou nezníži riziko jeho protispoločenského konania. Po spáchaní obidvoch vrážd sa obžalovaný chladnokrvne snažil zakryť spáchané trestné činy a to zahladením stôp. V prípade obžalovaného teda so zohľadnením konštatovania znalca z odvetvia klinická psychológia dospelých o jeho výrazne nepriaznivej resocializačnej prognóze, aj s prihliadnutím na jeho chladný postoj k nenapraviteľnému následku spáchaného trestného činu počas celého priebehu konania pred súdom nie je nádej napraviť ho trestom odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov, prevýchova v jeho prípade je nedosiahnuteľná, čo predpokladá, že u obžalovaného bude prevyšovať represia, prípadne v konečnom dôsledku s ohľadom na osobu obžalovaného pôjde o plnenie jediného cieľa uloženia trestu odňatia slobody na doživotie. V danom prípade tak druhá z podmienok pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie v zmysle § 47 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, a teda, že nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov, je bezpochyby splnená.

Splnenie podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a teda, že uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, súd dôsledne zhodnotil a dospel k záveru, že aj táto podmienka bola u obžalovaného jednoznačne splnená. Súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného nie je možné generálnu prevenciu zabezpečiť iným spôsobom ako trestom odňatia slobody na doživotie. Účinnú ochranu spoločnosti by dostatočne účinne nezabezpečil ani trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov. Hoci trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov je druhý najprísnejší trest, tento nie je postačujúci najmä z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti pred najnebezpečnejšou kriminalitou, ktorá veľmi negatívne a často nenahraditeľným spôsobom poškodzuje základné spoločenské hodnoty. Obžalovaný bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, ktorých výkon nezabezpečil účinnú ochranu spoločnosti pred kriminalitou obžalovaného, ktorý pri svojom pobyte na slobode opäť spáchal trestný čin a pritom v závažnejšej forme, teda v prípade trestu kratšieho trvania a následnom prepustení obžalovaného na slobodu, by nebola zabezpečená účinná ochrana spoločnosti a obžalovaný by opakovane mohol ohroziť, alebo poškodiť záujmy chránené Trestným zákonom. V prípade prepustenia obžalovaného na slobodu reálne existuje zvýšené ohrozenie spoločnosti. Nakoľko sa obžalovaný dopustil dvoch závažných prípadov vraždy, dôrazný postih si vyžaduje najmä z hľadiska generálnej prevencie.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku (motív), všestrannom a starostlivom zhodnotení osobnosti obžalovaného, jeho predchádzajúci život, príčiny a podmienky jeho trestnej činnosti, rovnako aj skoršiu trestnú činnosť spáchanú obžalovaným, dospel súd jednoznačne k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude obžalovanému X. I. nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. S ohľadom na osobu obžalovaného, po zvážení všetkých skutočností s ohľadom na vykonané znalecké dokazovanie najmä z oblasti klinickej psychológie dospelých a za kumulatívneho splnenia podmienok taxatívne uvedených v § 47 odsek 1 Trestného zákona, súd uložil najprísnejší druh trestu, a to trest odňatia slobody bez časového obmedzenia v danom prípade za splnenia zákonných podmienok podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na doživotie, pričom súd je presvedčený, že takýto trest splní predovšetkým generálnu prevenciu, nakoľko u obžalovaného je prítomná rozumná prognóza, že sa nenapraví, a teda takto uložený trest odňatia slobody bude až sekundárne spĺňať individuálnu prevenciu. Dôležitý v tomto prípade je aj vzájomný pomer represie a prevencie, keď hoci generálna prevencia prevyšuje nad individuálnou prevenciou, prevencia celkovo prevyšuje represiu tak, aby sa dosiahol účel trestu pomocnou úlohou represie, ktorú súd uplatnil len v nevyhnutnej miere. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného obligatórne podľa § 48 odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na doživotie a zároveň bol odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu. Trest prepadnutia veci a to: 1ks drevený konár o dĺžke 0,80 metra a priemere 4 cm a 1 ks drevenej palice čiastočne okresanej z kôry, celkovej dĺžky 81,5 cm a priemere cca 4,7 cm. bol v zmysle § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona nevyhnutný, nakoľko ide o veci, ktorými bol spáchaný predmetný trestný čin, pričom bolo preukázané, že patria obžalovanému.

V zmysle ustanovenia § 34 odsek 8 Trestného zákona ak súd uloží trest odňatia slobody na doživotie, môže zároveň rozhodnúť, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je prípustné, ak páchatel'

- a) spáchal dva alebo viac obzvlášť závažných zločinov,
- b) naplnil súčasne dve alebo viac okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby,
- c) spáchal trestný čin ako člen zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny, alebo
- d) bol už potrestaný za trestný čin uvedený v § 47 ods. 2.

Z citovaného ustanovenia Trestného zákona je zrejmé, že na rozhodnutie o neprípustnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na doživotie je postačujúce naplnenie už jednej zo štyroch taxatívne uvedených podmienok, pričom obžalovaný naplnil súčasne dve okolnosti podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby (obžalovaný spáchal predmetný trestný čin na chránenej osobe a už bol za taký čin odsúdený) a napokon obžalovaný bol už potrestaný za trestný čin uvedený v § 47 odsek 2 Trestného zákona (v tomto ustanovení je jedným z viacerých taxatívne uvedených trestných činov aj trestný čin vraždy (v zmysle prechodného ustanovenia § 437 odsek 1 Trestného zákona trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1T 33/90 zo dňa 18.11.1992, vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu podľa Trestného zákona, účinného v čase spáchania predmetného skutku). I keď obžalovaný naplnil až dve vyššie uvedené podmienky súd s prihliadnutím na rozhodnutie ESĽP - L. M. p. Maďarsku č. 73593/10 zo dňa 20.05.2014 nerozhodol o neprípustnosti podmiennečného prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody na doživotie. ESĽP skonštatoval, že doživotný trest odňatia slobody bez možnosti prepustenia je ponižujúci a v rozpore s Európskou konvenciou o ľudských právach.

Súd zároveň zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenému, keďže jeho včas a riadne uplatnený nárok na náhradu škody bol po vykonanom dokazovaní v rámci adhézneho konania v plnom rozsahu preukázaný a obžalovaný uznal základ aj výšku škody. iného úmyselne usmrtil, čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a už bol za taký čin odsúdený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.